

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2016. évi december hó 8. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

végzést:

A vesztegetés elfogadásának büntette miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Miskolci Törvényszék 2016. évi július hó 6. napján kihirdetett 10.B.40/2015/58. számú ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú nyilvános ülésen felmerült 12 700 (tizenkettőezer-hétszáz) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A törvényszék ítélete ellen a vádlott és a védője felmentésért jelentettek be fellebbezést. Az ügyész az ítéletet tudomásul vette, a fellebbviteli főügyészség az átiratában kisebb pontosításokat követően az ítélet helybenhagyását indítványozta.

A bejelentett fellebbezések elbírálására az ítéltábla a Be. 361-362. §-ai szerinti nyilvános ülést tűzött, melyen a vádlott és a védője a fellebbezéseiket, míg a fellebbviteli főügyészség képviselője az írásbeli indítványában foglaltakat egyaránt fenntartották.

Az ítéltábla a törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírált a Be. 348. §-ának (1) bekezdése értelmében. Ennek során megállapította, hogy a törvényszék a perrendi szabályok maradéktalan betartásával folytatta le a - megismételt - büntető eljárást. Feltárta az ügy eldöntése szempontjából releváns bizonyítékokat, mellyel teljeskörűen eleget tett az ügyfelderítési kötelezettségének. Az általa rögzített tényállás is mindenben megalapozott, mentes a Be. 351. §-ának (2) bekezdésében foglalt hiányosságoktól, ezért azt az ítéltábla a felülbírálatának az alapjául elfogadta csupán azon pontosítással, hogy a 2. tényállásban feltüntetett vevő teljes neve

A törvényszék meggyőző, s a logika szabályainak is megfelelő indokát adta annak, hogy a vádlott védekezését miért vetette el, s hogy a tényállását mely bizonyítékokra alapította. A bizonyítékok értékelése körében az ítéltábla annyi kiegészítést tesz, hogy a tanú1 a 2016. április 5. napján tartott tárgyaláson azt is nyilatkozata, hogy „Tudtam, pénzt kell adni, de én nem adtam”, míg tanú2 a 2016. április 19-i tárgyaláson tett vallomása azt is tartalmazta, hogy „A későbbiekben hallottam a pénzátadásról”, mely előadások a törvényszék mérlegelésének eredményét megerősítik.

A vádlott és a védője által bejelentett felmentést célzó fellebbezéseikben új tény, illetve új bizonyítékot nem jelöltek meg, azok kizárólag a törvényszék mérlegelési tevékenységét támadják, melyek megalapozott tényállás esetén eredményre nem vezethettek, ugyanis a törvényszék által mérlegelt bizonyítékoknak az ítéltábla részéről történő eltérő értékelése törvényileg kizárt (Be. 351. § (1) bekezdés).

Okszerűen vont következtetést a törvényszék a vádlott bűnösségére, s a Btk. 2. §-a figyelembevételével helyesen alkalmazta a 2012. évi C. törvény a vádlottra vonatkozó enyhébb szabályait.

A vádlott által megvalósított bűncselekmények jogi minősítése is törvényes.

Többségében helyesen tárta fel a törvényszék a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket, azonban - mivel az az ártatlanság vélelmébe ütközik - az ítélet tábla a súlyosító körülmények közül mellőzi azon körülményt, hogy a vádlottal szemben további büntetőeljárás van folyamatban.

A törvényszék elsődlegesen a „különösen jelentős időmúlásra” figyelemmel az adott büntetési tételkeret minimumában határozta meg az általa kiszabott szabadságvesztés mértékét, melynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Az ítélet tábla álláspontja szerint ezen büntetés a foglalkozástól eltiltással együtt - melynek törvényhelye helyesen a Btk. 52. § (1) bekezdés b/ pontja - szükséges a Btk. 79. §-ában írt célok eléréséhez, ezért annak enyhítésére az ítélet tábla alapot nem látott. Az ítélet tábla a törvényszék e körbeni indokai közül mellőzi az ítélet 9. oldal alulról 5. bekezdésének a 3. sorát, mivel annak semmilyen törvényi alapja nincs, s ezentúl értelmezhetetlen is, hogy mihez képest „2 évvel kedvezőbb” a szabadságvesztés, s megjegyzést érdemel még, hogy ezen bünteteskiszabás a magyar jogalkalmazástól teljességgel idegen.

A törvényszék egyéb rendelkezései törvényesek azzal a kiegészítéssel, hogy a vádlottal kapcsolatosan az alapeljárásban bűnügyi költség nem keletkezett.

Az eddig kifejtettekre figyelemmel az ítélet tábla a törvényszék ítéletét a Be. 371. §-ának (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú nyilvános ülésen felmerült bűnügyi költségről szóló rendelkezés a Be. 403. § (5) bekezdésén alapszik.

Debrecen, 2016. évi december hó 8. napján

Dr. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Szabó József sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja

Záradék:

A Miskolci Törvényszék 10.B.40/2015/58. számú ítélete a másodfokú végzéssel jogerős és - fel nem függesztett részében - végrehajtható.

Debrecen, 2016. évi december hó 8. napján

. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Kiadó.